

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 334/08-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., N., právne zastúpeného advokátom JUDr. H. D., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajskej prokuratúry v N. sp. zn. Kv 53/06 z 12. februára 2008, uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. sp. zn. ČVS: KRP-59/OEK-NR-2006 z 31. decembra 2007 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 Gpt 39/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2008 doručená sťažnosť spoločnosti B., s. r. o., N. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. (ďalej aj „policajný orgán“) sp. zn. ČVS: KRP-59/OEK-NR-2006 z 31. decembra 2007, uznesením Krajskej prokuratúry v N. (ďalej len „krajská prokuratúra“) sp. zn. Kv 53/06 z 12. februára 2008 a postupom generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 39/08.

Sťažovateľka uviedla, že policajnými orgánmi bolo zastavené trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 5 Trestného zákona s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom. Proti uvedenému rozhodnutiu podala sťažnosť, táto však bola odmietnutá krajským prokurátorom v N. (ďalej len „krajský prokurátor“) z tých istých dôvodov. Ako poškodená sa domáhala preto nápravy u generálneho prokurátora, ten však jej podnet odložil podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“). Sťažovateľka vyslovila názor, že generálny prokurátor nepostupoval v súlade so zákonom, pretože nedostatočne vyhodnotil zistený skutkový stav nižšími orgánmi a napadnuté rozhodnutia mal zrušiť v súlade s príslušnými právnymi predpismi, pretože ku spáchaniu trestného činu označenou osobou došlo. Tvrdila tiež, že orgány činné v trestnom konaní opomenuli vykonať navrhnuté dôkazy a nesprávne posúdili konanie obvineného a konateľa spoločnosti E. K., ktorý neoprávnene vybral z bankového účtu sumu 6 798 076 Sk v neprospech spoločnosti. Vyšetrovacie orgány sa nedostatočne vysporiadali s výpoveďami svedkov, s rozpormi vo výpovediach a zistenom skutkovom stave, dôsledkom čoho bolo nesprávne právne posúdenie veci. Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Generálna prokuratúra Slovenskej republiky postupom v konaní o návrhu spoločnosti B. s. r. o., so sídlom N., na zrušenie právoplatného uznesenia Krajskej prokuratúry v N. podľa § 364 Trestného poriadku, porušila právo na inú právnu ochranu obchodnej spoločnosti B. s. r. o., so sídlom N., garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Úrad justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. uznesením zo dňa 31. 12. 2007, ČVS: KRP-59/OEK-NR-2006 a Krajská prokuratúra v N.

uznesením zo dňa 12. 02 2008, sp. zn. Kv 53/06-29, porušili právo na inú právnu ochranu obchodnej spoločnosti B. s. r. o., so sídlom N., garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Uznesenie Krajskej prokuratúry v N. zo dňa 12. 02. 2008, sp. zn. Kv 53/06-29, ako aj uznesenie Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. zo dňa 31. 12. 2007, ČVS: KRP-59/OEK-NR-2006, sa zrušujú, a vec sa vracia dotknutým orgánom na ďalšie konanie.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Krajská prokuratúra v N. a Úrad justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. sú povinné nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 8.013,50 Sk za dva úkony právnej služby... a to k rukám právneho zástupcu sťažovateľa do pätnástich dní odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie označených práv postupom policajného orgánu a krajského prokurátora, treba odmietnuť ako oneskorene podanú.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným spôsobom dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Uznesenie Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. sp. zn. ČVS: KRP-59/OEK-NR-2006 z 31. decembra 2007 bolo sťažovateľke doručené 16. januára 2008, čo sama uznáva. Z uvedeného dôvodu, ak podala sťažnosť ústavnému súdu až 6. augusta 2008, išlo zjavne o podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty.

Krajský prokurátor v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 53/06 uznesením z 12. februára 2008 zamietol sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú. Sťažovateľka toto rozhodnutie

napadla sťažnosťou podanou generálnej prokuratúre zo 7. apríla 2008, z čoho vyplýva, že aj proti tomuto orgánu je sťažnosť podaná ústavnému súdu oneskorene.

Z uvedených dôvodov ústavný súd predmetnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných predpisov výlučne príslušné orgány.

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor upovedomí podávateľa podnetu v lehote ustanovenej v odseku 1 o spôsobe vybavenia podnetu. V rovnakej lehote upovedomí podávateľa podnetu o predĺžení lehoty na jeho vybavenie.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Predmetom sťažnosti v konaní pred ústavným súdom je namietané porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa

čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a rozhodnutím Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v N. sp. zn. ČVS: KRP-59/OEK-NR-2006, krajského prokurátora v konaní vedenom pod sp. zn. Kv 53/06 a postupom generálneho prokurátora v konaní vedenom pod sp. zn. IV/6 GPt 39/08.

V konkrétnosti daného prípadu – namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) – považuje ústavný súd opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre za právny prostriedok, ktorý sťažovateľke zákon na ochranu jej základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnená, t. j. sťažovateľka mala možnosť požiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu (podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre) generálneho prokurátora.

Použitie tohto právneho prostriedku je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov neprípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda i podmienkou konania vo veciach individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka nepožiadala o preskúmanie svojho podnetu opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre a nevyužila preskúmanie zákonnosti jej podnetu na preskúmanie konania a rozhodnutia policajným orgánom a krajským prokurátorom.

Z obsahu sťažnosti a ani z jej príloh nevyplýva, že by k nesplneniu podmienky ustanovenej v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde došlo zo strany sťažovateľky z dôvodov hodných osobitného zreteľa, preto ústavný súd odmietol jej sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008